

mende ogsaa i vore Forfatningsforhold. De have meget godt været sig bevidst, at det, her foregik, manglede lovligt Grundlag, og derfor maa de ogsaa selv bære Skaden.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing havde paa et vist Punkt en Succes i Gaar. Der var et Punkt i hans Tale, hvor jeg godt kunde se, at hans Tilhængere gottede sig, den ene stødte til den anden og sagde: Den er god! Nu faar det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds Skam, nu bliver han dyppet i sit eget Fedt og faar at vide, at nu er Krigen ført ind i hans Land, nu er det hans egen Pels, det gælder. Det var den Gang, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds sagde til mig: Hvorfor kommer De først nu og kritiserer? Hvorfor kritiserede De ikke i Marts Maaned? I Marts Maaned blev det bekendtgjort, at Staten overtog Garantien for Den lille Laanekasse, hvorfor traadte De ikke op den Gang mod denne skammelige provisoriske Gerning? Da gottede Reformpartiets Medlemmer sig og tænkte: Den sidder paa ham, den har han svært ved at klare. Det gør mig ondt at maatte berøve ærede Medlemmer deres Glæde, det er nemlig aldeles urigtigt, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde. Jeg indrømmer, at under almindelige Forhold, naar et eller andet faktisk Anbringende fremføres her i Salen, gaar jeg ud fra, at det faktiske, som siges, er rigtigt, og hvis jeg ikke sammen med det ærede Medlem fra Ringkøbing havde oplevet en 5. Oktober, som gør, at jeg ikke længere fæster Lid til, hvad han siger, vilde jeg maaske ikke have undersøgt denne Sag, men da jeg efter denne 5. Oktober ikke uden videre kunde tro, hvad han sagde, undersøgte jeg Sagen.

Da det ærede Medlem var bleven gjort opmærksom paa, at man ikke kunde sige, at Staten havde overtaget denne Garanti — det var de 5 Banker, som havde overtaget den —, sagde det ærede Medlem, at det var alligevel ogsaa Staten, og hvis dette ikke stod i Bankens Lokale, kunde man være vis paa, at det var øjeblikkelig kommet i Pressen. Han skulde kende Pressen daarligt, om det ikke øjeblikkelig var blevet bekendtgjort, at nu var Garantien ogsaa udvidet til Laanekassen. For at undersøge dette Forhold gik jeg op til det Blad, som jeg staar i venskabeligt Forhold til, „Politiken“, og bad om, at jeg maatte se et Nummer for 4. Marts, thi naar en Bekendtgørelse var kommen fra Bankkomiteen den 3. Marts, maatte den na-

turligvis staa omtalt i Pressen den 4. Marts. Vi skulde altsaa efter det ærede Medlems Paastand den 4. Marts se det bekendtgjort, at ikke alene de 5 Hovedbanker havde overtaget Garantien for Den lille Laanekasse, men at ogsaa Staten var medengageret i denne Garanti. Jeg skal med den højtaerede Formands Samtykke tillade mig at oplæse denne korte Artikel, som staar i „Politiken“ af 4. Marts, og som bringer Bud fra Bankkomiteens Møde den 3. Marts. Den Gang var Komiteens Møder ikke i den Forstand hemmelige, Pressen havde netop faaet Indbydelse til at komme til Bankkomiteen for at faa Meddelelse om, hvad der foregik. De forskellige Blade bragte saa naturligvis Dagen efter Artikler, inspirerede af Bankkomiteens Medlemmer, og den Artikel, som „Politiken“ indeholdt, lyder saaledes:

„I de stærkt bevægede Dage, da Bankkrisen var paa sit højeste, begyndte Luften jo ogsaa at blive lidt lummer i Laanekassens Lokaler. Man tav med det, saa længe som muligt, men til sidst kunde det ikke skjules, at der var *run* ogsaa til Laanekassen, og at hvis det fortsattes, kunde det knibe for Kassen at klare sig ved egen Hjælp. Ikke fordi den i og for sig stod daarligt, men fordi overhovedet intet Pengeinstitut kan staa imod, naar alle Sparerne paa en Gang ville have deres Penge.

Det oplystes den Gang af Laanekassens Direktion, at hvis det blev nødvendigt, vilde Bankkomiteen træde til og garantere. Dette syntes jo, hvad vi gjorde opmærksom paa, noget besynderligt, eftersom Garantiloven nævner Grundejerbanken og Detailhandlerbanken og ingen andre, og en Fortolkning af Loven vanskelig kunde føre til en Udvidelse af Rammerne, hvad de garanterede Banker angik. Dette Resultat er ogsaa Bankkomiteen efter nærmere Overvejelse naaet til. Men da man nu maatte mene, at Øjeblikket var kommet, hvor en Garanti for Laanekassen var, om ikke nødvendig, saa dog meget ønskelig, valgte man den Udvej, at de 5 Hovedbanker paa egen Haand, uden Statens Hjælp, yde Garantien for Indskuddene. Denne Beslutning blev tagen i det sidste Komitémøde, og Meddelelse herom udgik i Gaar. Garantien gælder Indskydernes Tilgodehavende, og den strækker sig over et Tidsrum foreløbig af 2 Aar. Den officielt givne Begrundelse af det Skridt, her er foretaget, er denne, at man vil „forebygge, at Indskyderne i